

ת"פ 28748/03/16 - מדינת ישראל נגד מייסם עאמר

בית משפט השלום בפתח תקווה

05 מרץ 2017

ת"פ 28748-03-16 מדינת ישראל נ' עאמר

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
מייסם עאמר ע"י ב"כ עו"ד עיסא גאסן

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איזמים והתנהגות פרועה במקום ציבורי, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי הנתען בכתב האישום המתוקן, ביום 29.9.14 עוכב הנאשם במחסום חוצה שומרון בכביש 5, עת נהג ברכבו, לשם רישום דו"ח תנועה לחובתו.

אחד השוטרים החל לכתוב את הדו"ח, ובמהלך רישום הדו"ח צעק הנאשם לשוטר: "על מה תרשום לי דו"ח, אני אגיע לנהג הזה."

הנאשם ניסה לרוץ לעברו של השוטר ושני שוטרים אחרים חסמו את דרכו וביקשו ממנו להירגע ולחכות ברכב.

הנאשם ניגש אל שוטר אחר ואמר לו: "זוז ממני אני אתן לך נגיחה". הנאשם ניסה שוב להתקדם לעבר השוטר שרשם את הדוח, אך שוטר אחר חסם את דרכו ואמר לו שאם לא יירגע יעוכב אל תחנת משטרה.

הנאשם נעצר ונאזק ע"י שני שוטרים וביושבו בניידת החל לנגוח את ראשו במושב שלפניו ואמר שיביא 10 עו"ד ויטען כי הוכה ע"י שוטרים.

הנאשם המשיך במעשיו בתחנת המשטרה והטיח את ראשו מספר פעמים בשולחן, טען כי ידמם, יזיין את כולם וישים כסף על עו"ד.

ביום 18.9.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע.

הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן אף את סוגיית אי ההרשעה.

כן הוסכם כי באם יתקבל תסקיר חיובי תעתור המאשימה להטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי וההגנה תוכל לטעון באופן פתוח. במקרה של תסקיר שלילי יטענו שני הצדדים באופן פתוח.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן

ביום 12.2.17 ניתן תסקיר בעניינו של הנאשם.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם כבן 24, רווק המתגורר בבית הוריו.

הנאשם מסר כי סיים 10 שנות לימוד ונשר עקב קשיים בלימודים.

הנאשם מסר כי החל לעבוד בעבודות שונות וכי עבד בשנים האחרונות כנהג משאית, ומזה כשנה עוסק בכך באופן עצמאי.

לנאשם אח ואחות מבוגרים ממנו והמשפחה תוארה כנורמטיבית.

נמסר שאביו נפטר בשנת 2000 כתוצאה מבעיה בריאותית ומשפחות המוצא תמכו באמו.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות נשוא כתב האישום ומסר כי הוא ירד ממשאיתו לאחר ששוטר רשם לו דו"ח תנועה בכדי לברר על מה נרשם הדו"ח.

הנאשם מסר כי השוטר דחף אותו ופגע בו ביד במקום בו עבר ניתוח כחודש קודם לכן ולנאשם נגרמו כאבים במקום, ובנסיבות אלה הגיב באלימות.

הנאשם טען כי התנהגותו בעת ביצוע העבירות הינה חריגה לאורח חייו וכי המעורבות בפלילים נחשבת כחמורה בסביבתו המשפחתית, ולאור זאת חש בושה מול בני משפחתו ואמו בפרט.

הנאשם שלל דפוסים אלימים ומבין כיום שהיה עליו להתנהג בהתאם לבקשת השוטרים, מבלי להתנגד ולהתווכח, כפי שעשה.

הנאשם מסר כי בכוונתו להוציא רשיון כנהג רכב ציבורי ובנסיבות אלה חושש מהרשעתו בדין.

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום נבחנו הנתונים השונים שנמנו לעיל.

קצינת המבחן ציינה כגורם סיכון את התרשמותה כי הנאשם מגלה קושי לשלוט על דחפיו התוקפניים במצבי לחץ.

מנגד, צוינו כגורמי סיכוי לשיקום תפקודו התעסוקתי התקין של הנאשם, קיומה של מסגרת משפחתית תומכת ויציבה, המתנגדת להתנהגות אלימה ומעורבות פלילית, העדר עבר פלילי, הבושה שחש הנאשם מנקיטת ההליכים כנגדו, שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והבעת עמדה המגנה אלימות על ידו.

לאור זאת, ההערכה היתה כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה נמוכה וחומרת תוצאותיה צפויה להיות נמוכה אף היא.

בנסיבות אלו סברה קצינת המבחן כי הנאשם הפיק את הלקחים ממעורבותו בעבירות נשוא כתב האישום, ואין מקום להמשך מעורבות שירות המבחן.

באשר להרשעה, הומלץ על אי הרשעת הנאשם, בהתחשב בכך שמדובר בעבירה ראשונה ויחידה לבחור צעיר המעוניין בהוצאת רשיון רכב ציבורי, ובעוד שהרשעה עלולה למנוע זאת ממנו.

בנוסף, הומלץ על הטלת עונש של"צ בהיקף 300 שעות כעונש חינוכי, וחתימה על התחייבות כספית.

גובשה תכנית של"צ בהתאם.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם להסדר הטיעון שהוצג בדיון קודם המאשימה הסכימה להגביל עמדתה ככל שיתקבל תסקיר חיובי למאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

נטען כי אכן התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר מפורט ובו המלצה סופית שהיא חיובית.

עם זאת, נטען כי צוינה גם ההתרשמות כי הנאשם מגלה קושי בשליטה על דחפיו התוקפניים במצבי לחץ, אך מבין כי עליו היה לפעול אחרת בקבלת הדו"ח, ובסיכום הומלץ על ביטול ההרשעה ועל הטלת עונש של"צ.

ב"כ המאשימה טענה כי המלצת שרות המבחן מנותקת מההלכה הפסוקה וממדיניות הענישה הנהוגה.

נטען כי לצורך ביטול הרשעה יש לעמוד בשני מבחנים שנקבעו בהלכת **תמר כתב**, והם, פגיעה תעסוקתית קונקרטי עקב ההרשעה וחומרת עבירה ברף נמוך יחסית.

לעניין חומרת העבירה, נטען כי נסיבות ביצוע העבירה כפי שהן מתוארות בכתב האישום מעידות על התנהגות פרועה ואלימה מצד הנאשם אשר איים על השוטרים, ניסה לרוץ לכיוונם, נגח את ראשו במושב הרכב ובתחנת המשטרה ואיים כי יטען שהוכה ע"י שוטרים.

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו פגיעה במי שממלאים תפקידם בשגרה ומטרתם לשמור על הציבור.

נטען כי לא מדובר באיומים מהרף הנמוך ולא בהתנהגות שמאפשרת, מבחינת חומרתה, לסיים את התיק באי הרשעה.

לעניין הדרישה להוכחת נזק קונקרטי נטען כי הנאשם עבד כנהג משאית ומזה כשנה עובד בכך באופן עצמאי.

נטען כי רצונו העיתידי של הנאשם לעסוק בנהיגה ברכב ציבורי אינו מגובה באסמכתאות, ועל כן אין כאן נזק קונקרטי, אלא חשש כללי מפגיעה בתעסוקה כתוצאה מההרשעה, ואין בכך די לאור דרישת הפסיקה לנזק ממשי.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הינו בן 24 ולא הוצגה כל אסמכתא על רצונו להיכנס למגזר הציבורי בצורה כלשהי.

נטען כי לא מדובר בקטין ולא בעבירה קלה במיוחד ולפיכך, אין מקום לאי הרשעה.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה בנוגע לאי הרשעה.

ברע"פ 7109/14 **צור סייג נגד מד"י** יוחסו לנאשם שתי עבירות של ניסיון גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע.

בית משפט השלום הרשיע את הנאשם וגזר עליו מע"ת ושל"צ, ובית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם בנוגע להרשעתו.

ברע"פ שהוגש נדחתה בקשתו של הנאשם וצוין כי אין די בהיות הנאשם, נאשם צעיר בתחילת חייו הבוגרים, ויש צורך בהצגת נזק קונקרטי.

כן צוין כי חומרת המעשים שיוחסו לנאשם אינם מאפשרים הימנעות מהרשעה.

דברים דומים נאמרו ברע"פ 8971/15 **כל בו חצי חניס ואח' נגד מד"י**.

ברע"פ 4070/14 **פלונית נגד מד"י** הורשעה הנאשמת בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בהתחשב בנסיבות משפחתיות קשות ובכדי להימנע מהפעלת מאסר מותנה שעמד כנגד הנאשמת, ביטל בית משפט השלום את הרשעתה.

בערעור שהגישה המאשימה החזיר בית המשפט המחוזי את ההרשעה על כנה.

בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה בצינו כי הנאשמת לא הרימה את הנטל להראות שהרשעה תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומה.

ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נגד מד"י** יוחסו לנאשם 3 עבירות של חבלה במזיד ברכב והוא הורשע בבית משפט השלום. ערעור שהוגש לעניין הרשעתו נדחה בבית משפט המחוזי.

בקשת רשות ערעור נדחתה אף היא ובית המשפט העליון מצוין בהחלטתו כי אין די בהצגת הסכם עבודה לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של הנאשם, בכדי להימנע מהרשעה.

לאור זאת, ובהתחשב בכך שהנאשם לא ענה על התנאים הנדרשים לאי הרשעה, עתרה ב"כ המאשימה לסיים את ההליך בהרשעת הנאשם, הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן.

נטען כי התסקיר הינו חיובי ביותר הן בפירוט הנסיבות והן בהמלצה הסופית.

נטען כי שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם שגדל במשפחה מתפקדת, התייתם בגיל צעיר ולקח על עצמו חלק מפרנסת המשפחה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם תואר כמי שמגלה תפקוד חיובי לאורך כל השנים, ללא עבר פלילי.

נטען כי אף שצוין כי הנאשם מתקשה לשלוט על דחפיו במצבי לחץ, צוין עם זאת כי קיימים גורמים רבים המצביעים על סיכוי לשיקום, כגון: משפחה יציבה ומתפקדת, המגנה התנהגות אלימה ומהווה מקור תמיכה, הבנת חומרת המעשים, העדר מעורבות פלילית קודמת, והזעזוע שחווה בעקבות כל ההליך המשפטי.

נטען כי במצב זה ההערכה היתה כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות.

נטען כי בסיכום התסקיר הומלץ על ביטול ההרשעה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מתכנן לעבוד כנהג רכב ציבורי ולא ניתן בשלב זה להציג אסמכתא, שכן מדובר על תכנון עתידי ועצם ההרשעה עלולה לשלול אפשרות זו מהנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום תוקן לקולא ונמחקו ממנו סעיפים חמורים.

נטען כי האיום של הנאשם, "אני אגיע אליך", לא הופנה כלפי השוטר, אלא על אותו נהג והוא לא ידע שמדובר בשוטר.

נטען כי הנאשם איננו מקל ראש במעשיו, לקח אחריות, הביע חרטה ואף הבטיח בפני שרות המבחן שלא יחזור על התנהגות מעין זו בעתיד.

ב"כ הנאשם טען כי לנאשם עשוי להיגרם נזק עצום, שכן כל מה שהוא יודע לעשות זה להיות נהג, ובמידה שיורשע אין ספק שלא יוכל להתקדם ולהיות נהג רכב ציבורי.

לגבי הרכיבים האחרים, ב"כ הנאשם טען כי הוא משאיר זאת לשיקול דעת.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שאביו של הנאשם נפטר לפני זמן רב והנאשם נושא בחלק גדול מפרנסת המשפחה, המונה 5 נפשות, בעוד שאמו עקרת בית. נטען כי בנסיבות אלה כל קנס שיוטל יהיה על חשבון המשפחה.

ב"כ הנאשם מסר כי בתיק המעצרים הופקד סך של 2,000 ₪ וביקש כי כל קנס שיושת, יחולט מסכום זה.

דין

מכתב האישום עולה כי מדובר בהתנהגות פרועה והשמעת איומים על רקע אובדן עשתונות רגעי של הנאשם, על רקע עיכובו ע"י השוטרים לצורך רישום דו"ח. לא נראה כי יש בדברים שהושמעו יותר מאשר הבעת תסכול, מילולית והתנהגותית, בעידנא דריתחא.

הנאשם היה בן 21 שנים בעת ביצוע העבירות, והוא בגדר בגיר צעיר.

אין לנאשם עבר פלילי ולא נפתחו לו תיקים חדשים בשנתיים וחצי שחלפו מאז האירוע.

עמוד 5

התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר בצעיר בעל ערכים ותפקוד חיוביים, הן במישור המשפחתי והן במישור התעסוקתי והחברתי. הנאשם תאר במפגש עם שירות המבחן בוושה וחרטה על התנהגותו הלא נורמטיבית ולא הולמת את הנסיבות, והסביר אותה על רקע כאבים שחש בידו שעברה ניתוח זמן קצר קודם לאירוע, כתוצאה מדחיפה מאחד השוטרים. הנאשם מסר כי הסיק מסקנות והפיק לקחים מהאירוע, ומבין את הפסול בהתנהגותו.

התרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשם חווה זעזוע והרתעה מהאירוע ומההליך המשפטי, וכי רמת הסיכון להישנות אירועים מסוג זה היא נמוכה וכך גם רף החומרה העלול להיות בהם.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן לסיום ההליך באי הרשעה.

אין מדובר באירוע עברייני מתוכנן אלא בהשתלשלות אירועים לא צפויה מבחינת הנאשם, בה התנהג באופן לא בוגר ולא נורמטיבי, על רקע אי בשלות אישיותית בגילו הצעיר דאז, ולא עקב דפוסי חשיבה אלימים או אנטי חברתיים.

כמו כן, תפקודו המקצועי היציב מגיל צעיר תומך בטענתו כי מתכוון לפעול לקבלת רשיון לנהיגה ברכב ציבורי, וההרשעה עלולה בוודאות לחסום את דרכו המקצועית בתחום זה.

לפיכך אני סבורה כי מתקיימים התנאים לאי הרשעה בהתאם להלכת **כתב**.

אשר על כן אני מבטלת את ההרשעה.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 300 שעות, במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן.

הנאשם יחתום על התחייבות ע"ס 2,000 ₪, שלא לעבור תוך שנתיים עבירה נשוא כתב האישום.

לא יחתום על ההתחייבות יאסר ל-5 ימים.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ, רשאי בית המשפט להפקיע את הצו, להרשיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, במעמד הצדדים.